

Svend Høgsbro: Maa jeg blot sige til den højtærede Krigsminister, at det Spørgsmaal, han nu fremdrog om Offentlighed i den militære Ketspleje, er jo afgjort af Grundloven, saa derom behøver man vist ikke at foretage mange Forunderløgesser.

Krigsministeren (Schnaaf): Det kan godt være, det ærede Medlem har Ret, men saa kan jeg ikke ganske overse det. Jeg ved ikke, om Grundloven siger, at al Ketspleje skal være offentlig. (Svend Høgsbro: Jo!) Ja, ja, vil der vist være mange Forhold, i hvilke Militæret ikke kan overholde det.

Justitsministeren (Rump): I Anledning af det ærede Medlems Henvendelse til mig, skal jeg sware ham, at jeg er ikke nogen Beundrer af den nuværende Sædelighedslovgivning, og jeg anser det ikke for umuligt, at man kunde naa til en heldigere Lov. Jeg agter imidlertid ikke at tage Spørgsmaalet op, før Betænkning Hayes fra den omhandlede Kommission. Det er et saa overordentlig vanskeligt Spørgsmaal, at komme ind paa, at naar man skal tage det under Overvejelse, er der god Grund til at søge at faa alle de Bidrag, man kan, til en hensigtsmæssig Undersøgelse af Sagen, for at finde det rette. Sædelighedslovgivningen gælder ganske vist for hele Landet, men det er dog realiter navnlig Kjøbenhavn, det kommer an paa, og naar her er nedsat en Kommission, for at tage Spørgsmaalet om den nuværende Ordning under Overvejelse, ville ganske naturligt de Resultater, hvortil den maatte komme, have stor Betydning, naar der spørges om Forandring i Lovgivningen. Det ærede Medlem henvisse til en Uklarhed, som skulde findes i Kommissoriet. Det er muligt, at en saadan Uklarhed er til Stede; jeg har ikke Kommissoriet ved Haanden, og kan ikke alene efter en Oplæsning bedømme det. Jeg synes, man vel man kunne forstaa den Løse, som ligger i Kommissoriet. Naar Kommissionen er nedsat, for at tage under Overvejelse Sædelighedsforholdenes Ordning i Kjøbenhavn paa Grundlag af den nuværende Lovgivning, men det samtidig dermed siges, at Kommissionen kan tage Spørgsmaalet om Forandringer i denne Lovgivning under Overvejelse, er der derved taget Hensyn til det Tilfælde, at Kommissionen maatte komme til det Resultat, at den nuværende Sædelighedslovgivning er saaledes, at den i Virkeligheden ikke kan stille noget Forslag om en hensigtsmæssigere Ordning af dens Anvendelse end den nuværende, og at Kommiss-

sionen derfor maa tilraade visse Forandringer i Lovgivningen. Med andre Ord: Kommissoriet har en saadan Løstude, at Kommissionen er i Stand til i ret betydeligt Omfang at komme ind paa Spørgsmaal om Forandringer i den nuværende Lovgivning. Jeg forudsætter derfor, at Kommissionen, naar den maatte komme til det Resultat, at en hensigtsmæssigere Ordning fordrer Forandringer i Lovgivningen, ogsaa stiller det i saa Henseende fornødne Forslag. Der vil derved kunne fremkomme værdifulde Bidrag til de senere Overvejelser. Naar jeg vil afvente Fremkomsten af Kommissionens Betænkning, er det altsaa ikke, fordi jeg ikke har Oje for de svage Punkter ved det nuværende System, men fordi jeg mener, at et er at se Mangler ved det nuværende, og et andet er at fastsætte, hvad man skal sætte i Stedet derfor. Det turde være vel bekendt, at der mellem Modstanderne af det nuværende System bestaar meget modstridende Ansuelser om, hvad Vej man skal gaa.

Der er i Dag af ærede Medlemmer med det kjøbenhavnske Politiråd Oje henvendt forskellige Bemærkninger til mig angaaende Fortolkningen af en Grundlovsparagraf og angaaende almindelige Love, som formenes at kunne spille en væsentlig Rolle ved Fortolkningen af denne Grundlovsparagraf. Jeg agter ikke at indlade mig paa en Besvarelse af disse Bemærkninger, skønt nogle af dem ere adresserede til mig under Form af ligefremme Spørgsmaal. Jeg finder ikke, at det nuværende Ojeblik hvor vi behandle Finanslovsforslaget, eener sig til Drøftelse af saadanne Spørgsmaal. Jeg siger dette, for at man ikke af min Tavshed med Hensyn til disse Udtalelser skal kunne ansøre, at jeg indrømmer Rigtigheden af dem.

Bernsten: Paa dette Tidspunkt af Forhandlingerne skal jeg modstaa enhver Frielse til at komme ind paa Spørgsmaal, der kunde bidrage til yderligere at trække denne Forhandling i Langdrag. Driagtig talt, mener jeg, at man uden Skade kunde lade denne Finanslovsdebat med stærke Stridt nærme sig sin Afslutning. Naar jeg har begæret Ordet, er det ogsaa blot for i al Korthed at gøre nogle faa Hensstillinger til den højtærede Indenrigsminister og det eventuelle Finansudvalg. Min første Hensstilling angaar de private Baners Forhold til Staten, ikke de private Baner, der nu anlægges, men de, der ere anlagte efter tidligere Love. Det er jo bekendt, at ca. en halv Snes af disse Baner skal betale en aarlig Afgift til Statskassen for at faa Tilslutning til Statsbaner-